

deles kunne forenes med andre Embedsstillinger. Men dette er ikke en Gang rigtigt, det er forkert citeret. Der staar i Motiverne, at der haves for Øje, at disse Stillinger skulle kunne forenes med anden „Beskæftigelse“, men der gives dog ogsaa en anden Beskæftigelse end det at være Embedsmand. Det er maaske overflødig at tilføje, at saavel Lønningsudvalgets Formand som dets Ordfører bestemt afvise, at der med et eneste Ord skulde være talt om, at disse Stillinger skulde være stillede uden for de almindelige Regler, at der skulde være indrømmet dem nogen Slags Undtagelsesstilling.

Der er da ingen som helst Tvivl om, at de Opfattelser, som Finansudvalget gør gældende i alle de nu omhandlede Tilfælde, ere nøje overensstemmende med den gældende Lovgivning. Noget helt andet er, at der selvfølgelig her som i saa mange andre Forhold efter Omstændighederne kan være Grund til at tilstede Undtagelser fra de almindelige Lovregler. Dertil vil utvivlsomt Rigsdagen gerne være villig, naar der er god Anledning dertil. Men det bliver i saa Fald en Bevillingssag, det er ikke noget, som Administrationen er bemyndiget til at afgøre paa egen Haand.

Jeg er hermed endelig færdig med denne Skrivelse. Det har maaske været vidtløftigere end nødvendigt; men jeg har ikke gerne villet, at der skulde være nogen Tvivl om Rigtigheden af Udvalgets Holdning, og det er maaske til sidst ogsaa mest tidsbesparende at samle, hvad man har at sige, hvorved der kan undgaas unødige Gentagelser. Dog maa jeg sige, at jeg endnu ikke er helt færdig med disse Embedsproblemer. Det er jo allerede en ikke ringe Samling, jeg her har fremdraget. Der er mange; vi have pillet dem frem, efterhaanden som vi have fundet dem ved at gennemgaa Finansloven; maaske er der mange, vi ikke have faaet Øje paa. Men der er i alt Fald et Eksempel tilbage endnu. Det have vi fundet hos Finansministeren. Det opbevares i Betænkningens Nr. 230, det er det mærkeligste af dem alle. Den ærede Finansminister siger nemlig, at han i dette Øjeblik endnu er Direktør i Livsforsikringsanstalten. Han siger, at han er ikke gaaet af. Ganske

vist besørger han ikke selv Forretningerne, dem har han overladt til en anden. Men i øvrigt er han baade Minister og Direktør, han er sin egen foresatte og sin egen underordnede paa samme Tid. Virkningen af denne sindrige Kombination viser sig i et lille Lønningstillæg paa 1,250 Kr. Hvis nemlig den ærede Minister er gaaet af som Direktør, og han en Gang langt ud i Fremtiden skulde træde tilbage igen i denne Stilling, saa vil dette Lønningstillæg være bortfaldet, medens det derimod vil være bevaret, saafremt han kan siges vedblivende at være Direktør. Nu skal jeg saare gerne erkende, at det er meget haardt og tungt, naar en Mand har bragt det Offer at træde ind i dette Ministerium, at han saa dog ikke i det mindste kan bevare sine Embeder og Emolumenter ubeskaarne. Men det faar nu en Gang ikke hjælpe — man maa i den Henseende stole paa Fremtidens Ædelmodighed. Jeg kan ikke lade være at nævne den ærede Landbrugsminister en Gang endnu og atter ty til hans jævne Fornuft. Han har ogsaa været Direktør; men han sagde straks i Finansudvalget: Selvfølgelig er jeg gaaet af som Direktør, jeg kan ikke være baade Minister og Direktør paa en Gang. Det er ikke saa galt undertiden kun at have sin Fornuft at stole paa.

Naa — det var det om Embederne. Vi have set, med hvilken Dygtighed denne Regering, hvis Talent jo ifølge dens egne Meddelelser særlig ligger for det administrative, har formaaet at klare disse mange Smaaspørgsmaal. Smaaspørgsmaal er det jo nemlig finansielt set. Vi komme nu til nogle større Spørgsmaal, hvor det samme Talent viser sig, om muligt i endnu stærkere Lys. Jeg skal dog ikke her gaa ind paa Enkeltheder, som høre hjemme under andre Afsnit af Finansloven. Jeg skal her kun berøre den mere almindelige Side, det mere principmæssige Spørgsmaal, som har været Genstand for Forhandling mellem Udvalget og den ærede Konseilspræsident. Det er det Spørgsmaal, der er omtalt i Betænkningens Nr. 43, 2det Stk.; vi have forhandlet med Konseilspræsidenten „om Fastsættelsen af Regler til Betyggelse for, at Statskassens Tarv behørigt varetages ved Udfærdigelsen af Kon-